

نقش رهبری سید حسن نصرالله در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله در مواجهه با مخالفان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۹/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۸

راضیه بابائی^۱

* Zahed Ghafari هشجین^۲

چکیده

مقاله حاضر به منظور شناخت نقش سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله در مواجهه با مخالفان نگاشته شده و در صدد بوده، به این پرسش پاسخ دهد که «نقش سید حسن نصرالله در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله در مواجهه با مخالفان چگونه بوده است؟»؛ برای یافتن پاسخ این پرسش از روش کیفی از نوع استنادی - تحلیلی استفاده و داده‌ها با ابزار فیش- برداری جمع آوری شده است. یافته‌های پژوهش بیان می‌کنند که سید حسن نصرالله در مواجهه با مخالفان، تلفیقی از قدرت سخت و نرم را با اعمال ترکیبی از دو سبک رهبری تراکنشی و الهام‌بخش، متناسب با شرایط مخالفان (داخلی و خارجی) اعمال کرده است.

(قدرت سخت) سید حسن نصرالله با به کارگیری دو مهارت سازمانی و سیاسی در ساخترانی‌های عید مقاومت ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ در مواجهه با مخالفان و «قدرت نرم» او با بهره از سه مهارت «هوش احساسی، ارتباطات و چشم‌ انداز» و نیز بهره‌ برداری از هوش محیطی در مواجهه با مخالفان، اعمال شده است. او در مواجهه با مخالفان، بیشتر از قدرت سخت و سبک رهبری تراکنشی استفاده کرده و در صورت اعمال قدرت نرم نیز، روش‌های ضدالهام‌ بخش را در برابر مخالفان به کاربرده است.

واژگان کلیدی: قدرت هوشمند، قدرت سخت، قدرت نرم، سید حسن نصرالله، حزب الله، لبنان.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی انقلاب اسلامی دانشگاه شاهد (hn1397@gmail.com)

۲. دانشیار علوم سیاسی دانشگاه شاهد

مقدمه

دستیابی به قدرت و ماندن در آن، دغدغه بسیاری از رهبران سیاسی در جوامع گوناگون است. در خصوص اینکه رهبری بتواند از یک سو پیروانش را مجاب کند که بتوانند به او در نیل به اهدافش پاری رسانند و از سوی دیگر، مخالفانش نیز به توانایی‌اش در گسترش دامنه قدرتش، معرفت باشند، از جهاتی گوناگون مطالعه شده است. بسیاری از اندیشمندان سیاسی، اجتماعی و مدیریت و برنامه‌ریزی، نظریاتی را در باب روش‌های دستیابی به قدرت، گسترش دامنه نفوذ آن به تعداد بیشتری از افراد و نیز چگونگی مانایی در قدرت ابراز داشته‌اند؛ برخی، آن را به ویژگی‌های موروثی و غیراکتسابی شخصیتی یا سبک رهبری و برخی دیگر، آن را به آموزش و آگاهی از شیوه‌های قابل یادگیری عمل در گروه، مربوط دانسته‌اند.

نای، معتقد است کسانی که رهبری را با قدرت نرم جذب مترادف می‌دانند، بخشی از واقعیت را نادیده‌گرفته‌اند چراکه «رهبری اثربخش، در عمل به آمیزه‌ای از مهارت‌های قدرت نرم و سخت، نیازمند است» که نای آن را با عنوان «قدرت هوشمند» معرفی کرده است (نای، ۱۳۸۷: ۱۳)؛ او معتقد است که تلفیق روش‌های عمل سخت (مانند تهدید و تنبیه) با روش‌های اعمال قدرت نرم (مانند تشویق و پاداش‌دهی) می‌تواند مخاطبان یک رهبر را با او در دستیابی به اهداف مشترک هم‌سوکند و جداسازی این روش‌ها به طور تقریبی غیرممکن است.

افرادی که در اطراف هر رهبر حضور دارند، بسته به نوع رابطه‌شان با او در دسته‌هایی متفاوت قرار می‌گیرند؛ این دسته‌ها عبارت‌اند از: «هواداران، مخالفان و بی‌طرف‌ها» که متناسب با هریک از این گروه‌ها، رهبر، موظف است که نوعی از روش‌های اعمال قدرت را به کار گیرد.

قدرت رهبری و عملکرد سید حسن نصرالله در دستیابی به اهداف حزب الله لبنان و تطبیق آن اهداف در راستای منافع ملی لبنان، طی دو دهه اخیر، باعث شده تا مجتمع بین‌المللی، او را فردی مؤثر در تصمیم‌های سیاسی لبنان و نیز در عرصه سیاست بین‌الملل بشناسند؛ صاحب نظران و تحلیلگرانی متعدد، این موضوع را تصدیق کرده، وی را حائز ویژگی‌های شخصیتی ممتاز در اعمال رهبری و اثرگذاری بر مخاطبان دانسته‌اند؛ نعیم قاسم، او را چهره‌ای شناخته شده در جهان عرب و اسلام و دارای کلامی اثرگذار نزد افکار عمومی خوانده است (قاسم، ۱۳۹۳: ۳۴)؛ اغلب صاحب نظران، دلیل اثرگذاری کلام او را صداقت در قول و عمل معرفی کرده‌اند که از فرهنگ شیعی و اسطوره‌های دینی،

متاثر است؛ به طوری که باعث شده است، سخشن ازوی مخالفان و دشمنان لبنان و حزب الله پذیرفته شود (جعفر پور کلوری، ۱۳۹۰: ۲۴۹)؛ ازوی دیگر، عدم وابستگی او به گروههای سیاسی و فرقه‌های دینی متعدد در لبنان و در عین مراوده و احترام به همه آنها (بیدقی قربانی، ۱۳۹۱: ۱۲۸)، باعث افزایش اثرگذاری او در افکار عمومی لبنان و غیرمسلمانان نیز شده است.

مخالفان سید حسن نصرالله، شامل مخالفان داخلی و خارجی او هستند که از افراد، گروهها و کشورهای مخالف وی تشکیل شده، در طیفی از سطوح مختلف مخالفت با سید حسن نصرالله (از مخالفت سیاسی تا دشمنی) قرار می‌گیرند.

نگارنده تلاش کرده است تا با مطالعه سخنرانی‌های دبیرکل حزب الله لبنان در جشن آزادسازی جنوب لبنان در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸، مهارت‌های لازم برای رهبری را از نظر تایی که سید حسن نصرالله در این سخنرانی‌ها به کار گرفته است، استخراج کرده، چگونگی اعمال قدرت سخت و نرم را در مواجهه با مخالفان (که سید حسن نصرالله در این جشن از آنها بهره‌برده است)، به نمایش گذاشت. مقاله حاضر در پی پاسخ‌گویی به این پرسش است که «نقش سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در به کار گیری قدرت هوشمند حزب الله در مواجهه با مخالفان چگونه است؟».

الف- مبانی نظری و روش

جوزف تایی، مفهوم «قدرت نرم» را سال‌ها پیش از بحث درخصوص مفهوم مفهوم قدرت هوشمند، در مارس ۱۹۹۰ در مقاله‌ای^۱ در نشریه آتلانتیک طرح کرده بود؛ تایی در این مقاله تأیید کرده بود که اگر آمریکا ۲ درصد از درآمد ناخالص ملی خود را برای آموزش داخلی و کمک‌رسانی و اطلاع‌رسانی به کشورهای دیگر اختصاص دهد، به قدرتی مؤثرتر و عمیق‌تر از قدرت سخت دست‌خواهد یافت که او آن را با عنوان قدرت نرم معرفی کرد (Nye, 1990)؛ او در همان سال (۱۹۹۰)، کتابی را با عنوان *التزم* به رهبری^۲ منتشر کرد که در آن، مفهوم قدرت نرم را بیشتر توضیح داد؛ تایی در این کتاب نیز تلاش کرده است که نشان دهد برخلاف تصویرها و بحث‌های رایج درباره افول قدرت آمریکا، نه تنها کاهش قدرت رخنداه است بلکه علاوه بر افزایش قدرت در ابعاد نظامی و اقتصادی، در بعد سوم قدرت، یعنی قدرت نرم، قوی‌ترین کشور دنیا و حتی بی‌همتا است؛ او در این کتاب تصریح کرده است

۱ . این مقاله با عنوان The Misleading Metaphor of Decline در نشریه Atlantic منتشر شده است.

که دستیابی به این قدرت، موجب کسب اعتماد بیشتر و فراهم‌آمدن افکار عمومی بهتر در کشورهای دیگر می‌شود (Nye, 1990).

نای در سال ۲۰۰۴ در کتابی با عنوان قدرت نرم^۱ به تشریح ابعاد و سطوح قدرت نرم، با توجه به تغییرهای عمدۀ در عرصه بین‌الملل متأثر از جهانی شدن و انقلاب فناورانه (تکنولوژیک) و نیز عواقب نادیده‌انگاشتن کاربست قدرت نرم در سیاست خارجی پرداخت (Nye 2004) و در سال ۲۰۰۸ با انتشار کتاب قدرت رهبری^۲، رابطه رهبری را با قدرت نرم و سخت و انتخاب سبک رهبری و درنتیجه، کاربست قدرت هوشمند توسط رهبر تشریح کرد (نای، ۱۳۸۷)، او برای اولین بار در این کتاب، مفهوم قدرت هوشمند را طرح کرد.

۱. دیدگاه جوزف نای در خصوص قدرت هوشمند

از نظر نای، قدرت با منابع تولید آن (مانند ثروت، جایگاه اجتماعی و مقام رسمی)، مترادف نیست. به‌الزام کسانی که بیشترین منابع قدرت را دارند، به نتیجه مطلوب که همان تغییر رفتار دیگران است، نمی‌رسند؛ او تأکیددارد که «تمایز میان قدرت‌داشتن بر کشورها و قدرت‌داشتن بر نتیجه‌ها باید مشخص شود» (نای، ۱۳۸۲: ۳۶۶)؛ چراکه بسیاری از افراد، با پاداش یا تهدید از اهداف خود دست‌نمی‌کشند و به تغییر رفتار تن‌نمی‌دهند؛ نای برای این وضعیت، مفهوم «قدرت نرم» را در مقابل «قدرت سخت» مبتنی بر تهدید و تشویق مطرح می‌سازد؛ به نظر او، استفاده از تهدید به محروم شدن از پاداش یا تشویق، در حیطه قدرت سخت قرار می‌گیرد اما گاه با ترتیب‌دادن برنامه‌ای مدون، می‌توان بدون استفاده از این تهدید و تطمیع، به نتایج مطلوب رسید و این یعنی «کسب نتایج دلخواه به وسیله جذب دیگران، نه تحریکشان با انگیزه‌های مادی» و همراه و همکار ساختن آنها، به جای مجبور کردن افراد به انجام کار (نای، ۱۳۸۹: ۸۶).

قدرت نرم، اغلب از ابزارهایی مانند جذابیت شخصیتی، فرهنگ، ارزش‌های گروهی و اخلاقیات تبعیت می‌کند. پیروان رهبری که دارای جذابیت است، کاری را می‌خواهند انجام‌دهند که رهبر یادشده می‌خواهد؛ از سوی دیگر اگر «رهبر، نماینده ارزش‌هایی باشد که دیگران می‌خواهند بنال‌کنند» (نای، ۱۳۸۷: ۷۳)، به تطمیع و تهدیدی کمتر نیاز خواهد داشت.

نای تأکید می‌کند که قدرت نرم، با نفوذ یا فقط متقاعد کردن دیگران یا تهییج آنها با حرف‌زن،

1 . Soft Power

2 . The Powers to Lead

متراffد نیست هرچند اینها را در دل خود دارد؛ بلکه جذب دیگران با استفاده از منابع ملموس و غیرملموس نیز هست (نای، ۱۳۸۶: ۱۱۰)؛ به نظر او، «قدرت نرم می‌تواند بر نوعی احساس جذابیت، عشق یا وظیفه در یک رابطه تکیه‌داشته باشد و به ارزش‌هایی درباره درست‌بودن مشارکت در این ارزش‌ها و اهداف مشترک، متولّ شود» (نای، ۱۳۸۷: ۷۴)؛ وی تصریح می‌کند که قدرت نرم رهبران در حوزه‌های گوناگون، متفاوت است؛ ممکن است یک رهبر در حوزه‌ای دارای قدرت نرم بالا و در جایی دیگر، فاقد این حد از توانایی باشد (نای، ۱۳۸۷: ۷۹).

بنابراین از نظر نای، قدرت سخت و نرم، وابسته و مکمل یکدیگرند همان‌طور که رهبران و پیروان نیز بسته به نوع زمینه رابطه‌شان، مکمل یکدیگرند؛ در افع، این زمینه یا محیط است که تعیین می‌کند به کارگیری کدامیک از دو قدرت سخت و نرم، اثربخشی بیشتری خواهد داشت؛ اگر یکی از این دو نوع اعمال قدرت به دیگری صدمه‌بزنند، رهبری کردن، دشوار خواهد شد چراکه میان آنها برتری‌ای وجود ندارد. «قدرت نرم در ذات خود، خوب نیست و همیشه هم بهتر از قدرت سخت نیست» (نای، ۱۳۸۷: ۹۱)، بلکه انتخاب به موقع و متناسب با هدف هریک از آنها، موافقیت در دستیابی به اهداف را ممکن می‌سازد؛ نای این «توانایی ترکیب قدرت سخت و نرم را در راهبردی مؤثر» «قدرت هوشمند» می‌نامد (نای، ۱۳۸۶: ۱۱۱).

نمودار تعریف قدرت هوشمند از دیدگاه نای

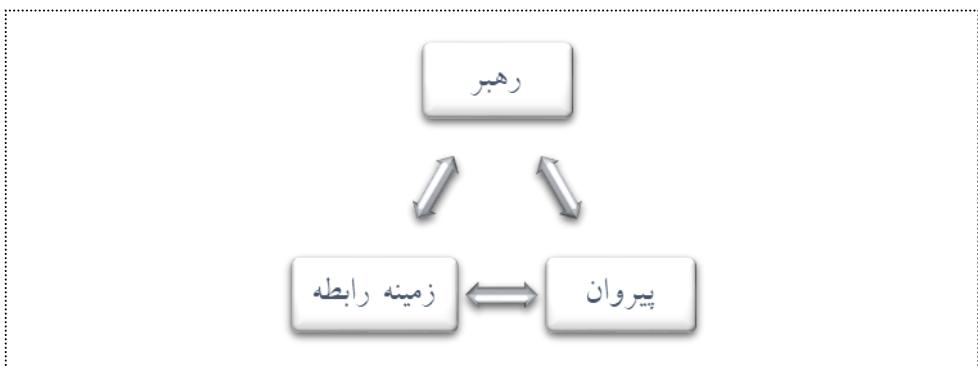
منبع: نگارنده‌گان

۱-۱. کاربست مفهوم قدرت هوشمند در رهبری

جوزف نای، قدرت هوشمند را تلفیق صحیح و به اندازه دو قدرت سخت و نرم می‌داند بدین ترتیب که این دو نوع قدرت، همراه و مکمل یکدیگر به کارگرفته شوند و هیچ‌یک، نادیده انگاشته نشوند؛ او معتقد است که رهبری نیز، رابطه‌ای، اجتماعی است که به تلفیق دو قدرت سخت و نرم و به عبارت دیگر به کارگیری قدرت هوشمند، نیازمند است و رهبر، فردی است که «به یک گروه

در خلق و دستیابی به اهداف مشترک کمک‌می‌کند» و آنها را برای دستیافتن به این اهداف بسیج‌می‌کند (نای، ۱۳۸۷: ۴۵).

نای، رهبری را رابطه‌ای اجتماعی می‌داند که دارای سه مؤلفه کلیدی «رهبران، پیروان و متمنی که در آن تعامل می‌کنند» است (نای، ۱۳۸۷: ۱۵)؛ او معتقد است که لازم نیست رهبر، به‌الزام، یک فرد واحد باشد یا حتی لازم نیست که تعیین‌کننده اهداف باشد، بلکه می‌توان اهداف را از خود گروه الهام‌گرفت؛ وی، رهبری را همان «قدرت جهت‌دادن و بسیج دیگران به‌سوی یک هدف» می‌داند که ممکن است از مقامی رسمی یا غیررسمی نشأت‌گرفته باشد و تأکیدمی‌کند که به‌الزام، کسانی که دارای جایگاهی رسمی در یک گروه هستند، رهبر واقعی آن گروه نیستند و ممکن است فرد یا افرادی در گروه، جایگاه هدایتگر و بسیج‌کننده را داشته باشند (نای، ۱۳۸۷: ۵۰).

نمودار مؤلفه‌های رهبری از دیدگاه جوزف نای

منبع: نگارنده‌گان

جوزف نای، رهبرانی را که از قدرت نرم بیشتری استفاده می‌کنند، رهبران الهام‌بخش و رهبرانی را که از قدرت سخت بیشتر استفاده می‌کنند، رهبران تراکنشی می‌نامد. رهبر الهام‌بخش یا دگرگون‌کننده، پیروان را به‌سوی اهداف گروهی سوق می‌دهد، حتی اگر اهداف و منافع شخصی به‌خطر آورده؛ اما رهبر تراکنشی، پیروان را با افزایش یا کاهش منافع شخصی‌شان، هدایت می‌کند. رهبران الهام‌بخش، پیروان را رشد داده، به‌دبیال تغییر شرایط فعلی هستند (نای، ۱۳۸۷: ۱۲۷ تا ۱۳۴)؛ البته او تأکیدمی‌کند که این محیط است که رهبر را در انتخاب سبک رهبری اثربخش‌تر هدایت می‌کند؛ برای نمونه، رهبری الهام‌بخش یا استفاده از قدرت نرم، در دوره‌های تحول سریع یا مقطوعی اجتماعی و سیاسی، بهتر

کاربرد دارند (نای، ۱۳۸۷: ۱۳۶).

جوزف نای، وظایف رهبران را در مقابل گروه به سه دسته تقسیم می‌کند:

۱- خلق هدف و وسیله دستیابی به آن؛

۲- تقویت هویت و همبستگی گروهی؛

۳- فرماندهی و بسیج کار جمعی (نای، ۱۳۸۷: ۵۱).

وی محک رهبربودن یا نبودن یک فرد در گروه را تأثیرپذیری و اثرگذاری بیشتر یک گروه در تعريف اهداف و دستیابی به آنها به دلیل مشارکت آن فرد می‌داند (نای، ۱۳۸۷: ۵۱) و تصریح می‌کند (کسانی که در یک رابطه، قادر تری بیشتر دارند، از جایگاهی بهتر برای ایجاد و مقاومت در برابر تغییر بهره‌مندند» و همچنین «احتمالی کمتر وجود دارد که قادر تمندترها، دیدگاه‌های دیگران را پذیرند» (نای، ۱۳۸۷: ۶۷).

نای اشاره می‌کند که قدرت، تنها فرمان‌دادن نیست؛ بسته به اینکه مخاطب چه کسی باشد و دستیابی به نتیجه چگونه رخداده باشد، معنای قدرت تأثیرپذیر؛ برای نمونه، میان کسی که در اثر فرمان یک دیکتاتور کشته‌می شود و کسی که خود، خواهان شهادت است و به فرمان همان دیکتاتور کشته‌می شود، تفاوت وجود دارد؛ دومی نمی‌تواند نشان‌دهنده قدرت آن دیکتاتور باشد؛ به نظر او، قدرت به طور نزدیک به «زمینه رابطه» بستگی دارد و زمینه نیز به جایگاه و نقش افراد در موقعیت بستگی دارد، مانند نقش یک پدر در خانواده و جایگاهش در برابر فرزندان و نقش همان پدر در محل کار که ممکن است فرمان‌بر یک یا چند مقام بالاتر از خود در سازمان باشد (نای، ۱۳۸۷: ۶۹).

۲-۱. مهارت‌های لازم برای رهبران در اعمال قدرت

نای، مهارت‌هایی را لازمه کاربست قدرت نرم و سخت توسط رهبران می‌داند؛ از نظر او برای به کارگیری قدرت نرم، سه مهارت ویژه وجود دارند که رهبران می‌توانند با توصل به آنها بر دیگران تأثیر بگذارند:

۱. هوش احساسی؛

۲. ارتباطات؛

۳. چشم‌انداز.

«مهارت‌های سازمانی و سیاسی» نیز دو مهارت اساسی در به کارگیری قدرت سخت هستند.

جوزف نای، هوش احساسی را ناشی از دو مؤلفه «سلط بر خود» و «برقراری ارتباط با دیگران» می‌داند که به رهبر امکان‌می‌دهند تا علائق و ارزش‌های خود را به دیگران (خواه پیروان و غیرآنها) منتقل کند و بدین‌وسیله آنها را مجدوب خود نماید. «هوش احساسی»، می‌تواند ذاتی یا محصول یادگیری باشد و به مرور در اثر کسب تجربه افزایش یابد؛ به کمک این مهارت، رهبر می‌تواند کاریزماتی خود را در محیط‌های متفاوت کنترل کند.

منظور او از مهارت «ارتباطات»، توانایی برقراری ارتباط مؤثر با دیگران از طرق کلامی و غیرکلامی است؛ سخنوری، رفتار بدن و استفاده از نمادها و نشانه‌ها در ارتباط با دیگران از این نمونه‌اند؛ مراد از «چشم‌انداز» نیز داشتن مهارت نشان‌دادن تصویری از واقعی است که برای پیروان و غیر آنها الهام‌بخش است یا به اندیشه و ارزش‌های مورد نظر رهبر، معنامی بخشد؛ این مهارت برای ایجاد اهداف مشترک در مخاطبان، بسیار کمک‌کننده است؛ به‌این‌ترتیب او می‌تواند به کمک چشم‌انداز، وضعیت موجود را به سمت تغییر هدایت کند. حدود و ابعاد چشم‌انداز یک رهبر به نوع رهبری او (الهام‌بخشی یا تراکنشی) بستگی دارد و ممکن است دور یا نزدیک باشد.

جوزف نای، مهارت‌های سازمانی و سیاسی را برای سبک رهبری تراکنشی (اعمال قدرت سخت) بر شمرده است؛ به نظر او، «مهارت سازمانی» همان توانایی مدیریت ساختار، گردش اطلاعات (رو به بیرون و رو به درون) و نظام پاداش‌دهی در گروه است؛ او هم به حفظ ساختار سازمانی توجه‌دارد و هم بر جریان اطلاعات (خواه گزارش‌های افراد از بیرون گروه و خواه، گزارش‌های لازم برای خروج از گروه) مدیریت دارد و هم پاداش‌ها و تنبیه‌ها و محرومیت از پاداش‌ها را در همه سطوح کنترل می‌کند.

از نظر نای، «مهارت سیاسی» شامل توان استفاده از اجبار یا زور در برابر پیروان یا دست‌کم، «چانه‌زنی» برای حفظ موقعیت برتر است؛ حتی گاهی، رهبر به‌نهایی قادر نیست، این کار را انجام دهد اما گروهی را با خود همراهی کند و با بهره‌گیری از موقعیت گروه یا ائتلاف بزرگ‌تر، دیگران را به پذیرش خواسته خود مجبور می‌کند؛ او می‌تواند با طراحی دقیق این نظام‌ها (سیستم‌ها)، محیط پیرامون را شکل دهد؛ جوزف نای، همچنین از مهارتی ناممی‌برد که تلفیقی از پنج مهارت پیشین است و آن «هوش محیطی» است؛ به نظر او، رهبری که بتواند شرایط اثرگذاری بر محیط را بشناسد، بتواند فرصت (شانس) اثرگذاری خلق کند و نیز سبک رهبری خود را با نیازهای پیروان تطبیق دهد، دارای هوش محیطی (یا شم سیاسی) است (نای، ۱۳۸۷: ۱۳۷ تا ۱۶۰).

۲. آشنایی با مخالفان سید حسن نصرالله

مخالفان مقاومت اسلامی لبنان و سید حسن نصرالله به عنوان دبیرکل حزب الله لبنان، شامل سه دسته «کشورها، گروهها و افراد» است؛ ازسوی دیگر، مخالفان او را می‌توان در دو دسته «مخالفان داخلی و خارجی» تقسیم کرد که دسته اول از «گروهها، احزاب و افراد مخالف شخص دبیرکل یا مخالف مشی حزب الله و مقاومت در داخل لبنان» تشکیل شده‌اند و گروه دوم، شامل «کشورها و افراد دشمن منافع ملی لبنان، بهویژه اسرائیل، آمریکا، برخی کشورهای اروپایی (مانند انگلستان، فرانسه و ...) و برخی کشورهای عربی (مانند عربستان، امارات و ...) و نیز سیاستمداران و سردمداران مخالف نصرالله و مقاومت اسلامی در منطقه جنوب غرب آسیا (مانند نخست وزیران (یهود باراک، نتانیاهو و ...) و وزرای کابینه اسرائیل (شارون، شامیر و ...) و سایر مسئولان این کشور، رؤسای جمهوری ایالات متحده و پادشاهان و مسئولان عربستان و امارات» هستند.

در رأس مخالفان داخلی نصرالله، هوداران جریان ۱۴ مارس و احزاب تابع آن قراردارند که پس از ترور رفیق حریری در سال ۲۰۰۵، به منظور خروج نیروهای سوری از لبنان با یکدیگر متحد شدند و تحول‌هایی را در لبنان رقم زدند و تاکنون نیز به پیروی از سعد حریری، در مقابل حزب الله و شخص سید حسن نصرالله در موضع مخالفت قراردارند؛ مخالفان او در احزابی از جمله «المستقبل، نیروهای لبنانی، حزب و حزب سوسیالیست ترقی خواه» فعالیت می‌کنند.

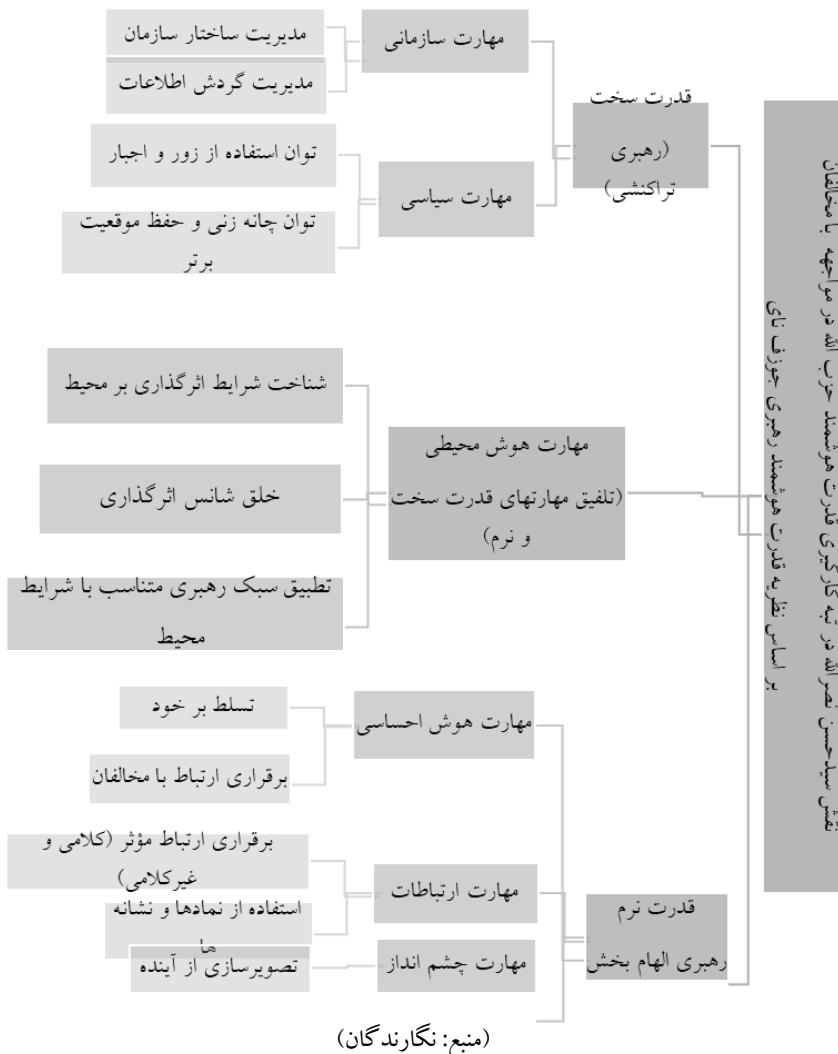
مخالفان سید حسن نصرالله در زمان‌ها و مناسبت‌ها یا اتفاق‌های گوناگون سیاسی- اجتماعی که در لبنان رخ‌می‌دهد، به صراحت در بیانیه‌ها و سخنرانی‌ها، موضع مخالف خود را با او، حزب الله و مقاومت اسلامی اعلام‌می‌کنند و این تقابل (چه ازسوی مخالفان داخلی و چه ازسوی مخالفان خارجی نصرالله) نزد مردم لبنان و مطبوعات این کشور شناخته شده است.

۳. روش تحقیق

این تحقیق با روش کیفی و از نوع اسنادی- تحلیلی انجام شده است؛ بدین ترتیب که مبانی و مفاهیم نظری، از کتب و مقالات متناسب با موضوع و مفاهیم مرتبط با آن با ابزار فیش برداری به دست آمده است و سخنرانی‌های سید حسن نصرالله در جشن آزادسازی جنوب لبنان در ۲۵ مه سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نیز از پایگاه‌های رسمی اینترنتی مقاومت لبنان، گردآوری و تحلیل شده است. به منظور اطمینان از جداسازی (تفکیک) صحیح داده‌ها توسط نگارنده، مطالعه سخنرانی‌ها (برای

استخراج مؤلفه‌های قدرت سخت و نرم نصرالله)، پنج بار تکرار شده است. تحلیل داده‌های به دست آمده و تفکیک شده، مرحله پسین در اجرای این تحقیق بوده است؛ در پایان، مدل مفهومی رهبری سید حسن نصرالله در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله لبنان در مواجهه با مخالفان به دست آمد.

۴. مدل مفهومی رهبری سید حسن نصرالله در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله Lebanon در مواجهه با مخالفان

ب- قدرت سخت سید حسن نصرالله در تقابل با مخالفان

طبق تعاریف جدید، مفهوم قدرت سخت، دیگر به بعد فیزیکی رفتار یا استفاده از قدرت نظامی در زمان جنگ، منحصر نیست؛ بلکه ابعادی دیگر از قدرت که همان توبیخ و پاداش‌دهی افراد هستند نیز در زیرمجموعه (ذیل) قدرت سخت تعریف‌می‌شوند؛ بنابراین در مقاله حاضر و هنگام بحث از قدرت سخت دیگر کل حزب الله لبنان در تقابل با مخالفان، قدرت نظامی حزب الله یا قدرت درون-گروهی سید حسن نصرالله مورد توجه قرار نگرفته و به قدرت سخت رهبری او در زمان صلح پرداخته شده است.

ارتباطی که نای، میان اعمال قدرت سخت و رهبری تراکنشی برقرار می‌سازد، رهبران را ملزم می‌کند که مهارت‌هایی را برای اعمال این نوع از قدرت بر مخاطبان استفاده کنند؛ این مهارت‌ها در دو بعد مهارت سازمانی (به معنی توانایی مدیریت ساختار، کنترل گردش اطلاعات و نظارت بر نظام پاداش و تنبیه) و نیز مهارت سیاسی (به معنی توان استفاده از اجبار یا چانهزنی برای حفظ موقعیت برتر) دسته‌بندی می‌شوند. مطالعه سخنرانی‌های سید حسن نصرالله در عید مقاومت سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نشان‌داده است که او در تقابل با مخالفان از این مهارت‌ها بهره‌مند بود.

۱. به کارگیری مهارت سازمانی در تقابل با مخالفان

۱-۱. مدیریت ساختار سازمانی

سخنرانی‌های سال روز آزادسازی جنوب لبنان (در ۲۵ مه ۲۰۰۰) نشان می‌دهند، سید حسن نصرالله در مقام دیگر کل حزب الله لبنان، مدیریت سازمانی خود را بر ساختار این حزب در مواجهه با مخالفان نیز به نمایش می‌گذارد؛ او همواره کوشیده است، در درجه نخست، تقابل پیوسته (بالافصل) این حزب و هوا در این شکل را از طریق اعلام مواضع و اهداف سازمان، به مخالفان داخلی و خارجی دیگر کند و در درجه دوم، مرزهای فعالیت سازمانی حزب الله و وظایف دولت را از یکدیگر جدا کند. از آنجاکه اغلب دولت‌های روی کار آمده در لبنان، با حزب الله و مقاومت اسلامی (به ویژه سلاح ایشان)، مخالف بوده‌اند، دولت‌ها و افراد شاخص آنها در زمرة مخالفان داخلی نصرالله شمرده شده‌اند؛ بنابراین اعلام مواضع رسمی و سازمانی حزب الله در تقابل با مخالفان (داخلی و خارجی) و تأکیدهای سید حسن نصرالله بر وظایف حکومت به طور جداگانه بیان شده‌اند.

۱-۱-۱. اعلام مواضع رسمی و اهداف حزب الله در تقابل با مخالفان

- سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان در سخنرانی‌هایش از مقام رسمی خود در این حزب استفاده کرده و اهداف و برنامه‌های حزب الله و مقاومت لبنان را برای مخالفان داخلی و خارجی اعلام یا تکرار کرده است. او همواره تاکید کرده که حزب الله از روز نخست شکل گیری، در تقابل دائمی با اسرائیل مستقر است و مسئله اسرائیل را هرگز از صدر اولویت‌هایش خارج نکرده است؛ وی ایستادگی بر این موضع را در تمامی سخنرانی‌های عید مقاومت، طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ تکرار کرده است.
- از جمله مواضع گیری‌ها و اعلام اهداف مقاومت نصرالله در عید التحریر، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
- فریب‌نامیدن مواضع گیری/یهود باراک (صلاح‌نامیدن عقب‌نشینی و فرار نیروهای اسرائیلی) و اعلام تداوم تخاصم اسرائیل تا آزادی کامل مناطق تحت اشغال لبنان و بازگشت همه پناهندگان فلسطینی به سرزمینشان و نیز آزادی تمام زندانیان مقاومت اسلامی از بند رژیم اشغالگر قدس (نصرالله، ۲۰۰۰)؛
 - تأیید و تبیین دلایل شرعی و عقلانی استفاده از عملیات استشهادی توسط مقاومت اسلامی در فلسطین و لبنان (نصرالله، ۲۰۰۲)؛
 - تأکید بر استمرار نبرد با اسرائیل و محفوظ ماندن حق دفاع از لبنان برای حزب الله و مقاومت لبنان (نصرالله، ۲۰۰۳)؛
 - اذعان بر بازدارندگی سلاح مقاومت در برابر اسرائیل و پایبندی حزب الله به مقررات انتخاباتی به منظور حفظ منافع مردم لبنان (نصرالله، ۲۰۰۵)؛
 - اعلام مواضع آشتی جویانه حزب الله و تأکید بر فعلان حزب الله و مقاومت برای آگاه‌سازی مردم در دوری از تفرقه و نیقتادن به دام دشمنی طیفه‌ای و حزبی، تا به نتیجه رسیدن گفتگوهای آشتی ملی (نصرالله، ۲۰۰۶)؛
 - اعلام تداوم دو راهبرد اصلی مقاومت (بیرون راندن دشمن و دفاع از همه لبنانیان در برابر تجاوزهای اسرائیل)، دعوت از مردم منطقه و کشورهای عربی (مانند عراق و فلسطین) برای استفاده از الگوی مقاومت لبنان (نصرالله، ۲۰۰۸)؛
 - تأکید بر هدف اصلی مقاومت (مقابله با تجاوزهای اسرائیل) و کارآمدی سلاح مقاومت در دستیابی به این هدف و نیز استقلال حزب الله از ارتش و دولت با وجود تلاش برای مسلح شدن ارتش و عدم تضعیف آن، برای دفاع از لبنان و قرارگرفتن در کنار سلاح مقاومت (نصرالله،

(۲۰۰۹)

- تهدید اسرائیل به هدف قراردادن کشتی‌های تجاری و نظامی‌اش در صورت محاصره سواحل لبنان (نصرالله، ۲۰۱۰)؛
- تأکید بر درستی روش و هدف مقاومت در برابر اسرائیل و بی‌نتیجه‌بودن هرگونه گفتگو (مذاکره با این رژیم و دروغ خواندن شایعه خواست حزب الله برای تشکیل حکومت (نصرالله، ۲۰۱۱)؛
- اعلام همکاری حزب الله با دولت از سال ۲۰۰۰ در آزادسازی جنوب و گفتگو با مخالفان سلاح مقاومت و حزب الله تا رسیدن به هدف مشترک حول معادله ارتیش، ملت و مقاومت (نصرالله، ۲۰۱۲)؛
- تصریح بر نبود راهبردی مشخص ازسوی دولت‌های لبنان برای مقابله با اسرائیل و اعلام همکاری با حکومت در صورت تشکیل دولتی قدرتمند و عدالت‌جو (نصرالله، ۲۰۱۳)؛
- تأکید بر لزوم خروج از خلاً سیاسی و ایجاد توافق بر سر قانون انتخابات جدید و نیز عدم اراده و خواست حزب الله برای تشکیل دولت در لبنان (نصرالله، ۲۰۱۴)؛
- تبیین خطر جدی داعش برای کل منطقه و همه فرقه‌های مذهبی و تشویق سایر گروه‌ها و کشورها به موضع گیری شفاف در برابر این خطر (نصرالله، ۲۰۱۵)؛
- اعلام مخالفت با ضامن قراردادن آمریکا و کشورهای اروپایی و عربی برای حل منازعات داخلی لبنان، به دلیل تباہ شدن کشورهایی مانند عراق و افغانستان توسط همین کشورها به بهانه دموکراسی یا بهبود وضعیت امنیتی (نصرالله، ۲۰۱۶)؛
- تأکید بر خواست حزب الله برای توافق همه گروه‌های لبنانی بر سر یک قانون جدید انتخاباتی (نصرالله، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸)؛
- اعلام همکاری با دولت و سایر گروه‌های سیاسی برای حل و فصل پرونده‌های فساد اقتصادی (نصرالله، ۲۰۱۸).

۱-۲. جداسازی (تفکیک) وظایف سازمانی حزب الله از حکومت

سید حسن نصرالله در سخنرانی‌های عید مقاومت و آزادسازی جنوب لبنان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ به دفعات از مقام سازمانی خود برای بیان وظایف حکومت و دولت لبنان (که اغلب در موضع مخالف حزب الله و مقاومت قرارداشته‌اند) در برابر مردم و عدم پوشش (عهده‌گیری) این مسئولیت‌ها توسط

حزب الله استفاده‌می کند؛ وی همواره تأکیدکرده است که به رغم تلاش حزب الله برای مقابله با نفوذ اسرائیل به کشور، این گروه در قبال برقراری امنیت عمومی کشور یا بازسازی و توسعه مناطق جنگ‌زده و دور از جنگ و نیز بنای ساختارهای حکومتی یا دخالت غیرقانونی در آنها مسئولیتی ندارد و به تناب گفته است که مسئولیت این امور به عهده حکومت، دولت و بهره‌گیری از روندهای قانونی است که ازان جمله می‌توان موارد زیر را برشمود.

- تأکید بر تشکیل دادگاه توسط دولت برای محاکمه مزدوران، تأکید بر اینکه حزب الله جایگزین حکومت نیست و مسئولیت برقراری امنیت در مناطق جنگ‌زده و نیز توسعه و بازسازی این مناطق به عهده حکومت است (نصرالله، ۲۰۰۰)؛
- درخواست از دولت برای مسئولیت‌پذیری و حل مشکلات اقتصادی و اجتماعی مردم (نصرالله، ۲۰۰۸)؛
- مسئول‌دانستن گروه ۱۴ مارس (که به قدرت‌رسیده و دولت را در دست‌داشته) برای رفع مشکلات مردم در مناطق جنگ‌زده و محروم لبنان (نصرالله، ۲۰۰۹)؛
- دعوت از حکومت و گروه‌های سیاسی برای خروج از خلاصه سیاسی به منظور برقراری امنیت اجتماعی مردم (نصرالله، ۲۰۱۱)؛
- تأکید بر مسئولیت حکومت و دولت در حفاظت از نیروهای سیاسی و دفاتر شان و برقراری امنیت اجتماعی (نصرالله، ۲۰۱۲)؛
- تبیین کمکاری‌های دولت در تجهیز ارتش و آماده‌سازی نیروهای انسانی آن، عدم تلاش دولت برای توسعه مدنی و رفاهی (تجهیز بیمارستان‌ها، تأسیسات زیربنایی و ایجاد اشتغال و ...) بهویژه در مناطق مرزی و عدم مسئولیت‌پذیری دولت در برقراری امنیت این مناطق (نصرالله، ۲۰۱۳)؛
- تأکید بر مسئولیت دولت در بررسی پرونده‌های قضایی و رسیدگی به وضعیت رفاهی حقوق-بگیران، خارج از درگیری‌ها و اختلاف‌های سیاسی (نصرالله، ۲۰۱۴)؛
- تأکید بر مسئولیت دولت در مبارزه با داعش در مناطق اشغال شده شمال لبنان توسط این گروه و تنهان‌گذاشتن حزب الله در نبرد با داعش (نصرالله، ۲۰۱۵)؛
- مسئول‌دانستن دولت در پیگیری وضعیت اسرا و مفقودان در مناطق تحت اشغال داعش در شمال لبنان و نیز موضع‌گیری شفاف در برابر داعش (نصرالله، ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷)؛
- اعلام مخالفت با بیانیه نهایی نشست (کنفرانس) ریاض و مسئول‌دانستن دولت در موضع‌گیری

نسبت به این بیانیه و اعلام عدم اطلاع از محتوای آن (نصرالله، ۲۰۱۷)؛

- تأکید بر مسئولیت دولت در حمایت از افراد و سازمانها و مؤسسات گنجانده شده در فهرست تحریم حامیان تروریسم (نصرالله، ۲۰۱۸).

بنابر آنچه مشاهده شد، دیگر کل حزب الله لبنان، طی سال های متواتی در عید مقاومت، از مهارت سازمانی خود برای بیان مواضع رسمی گروه مطبوع خویش (مقاومت اسلامی) و نیز جداسازی وظایف و مسئولیت های دولت، از وظایف حزب الله و مقاومت اسلامی استفاده کرده است.

۱-۲. کنترل و مدیریت گردش اطلاعات (رو به بیرون و رو به درون)

۱-۲-۱. افشای اطلاعات فعالیت های پنهانی مخالفان

سید حسن نصرالله در مواردی متعدد در جشن آزادسازی جنوب لبنان، اطلاعاتی را درخصوص فعالیت های گروه های مخالف مقاومت افشا کرده است؛ این امر در درجه نخست، بیانگر آن است که گزارش ها و اطلاعاتی که از جبهه مخالفان و دشمنان به او می رساند، چنان قابل اعتماد هستند که او آنها را از بلندگوی (تربیون) عمومی اعلام می کند و از نادرستی آنها و اهمیت آنها ندارد؛ بدین معنا که گزارشگران او در حزب الله، وظایف خود را به درستی و با دقت بالا انجام می دهند و دوم اینکه افشای این اطلاعات، مخالفان داخلی و خارجی او را تحت فشار افکار عمومی قرار می دهد و نصرالله با استفاده از این روش، می تواند افکار عمومی را به سوی اهداف خود در چالش های سیاسی درخصوص حزب الله و مقاومت اسلامی هدایت کند؛ از جمله مصاديق استفاده از این روش توسط دیگر کل حزب الله لبنان، می توان به موارد زیر در سال های متواتی سخنرانی در جشن آزادسازی جنوب لبنان اشاره کرد:

- بیان اطلاع از تلاش های مخالفان داخلی و دولت لبنان برای سازش با اسرائیل، پیش از پیروزی مقاومت در ۲۵ مه ۲۰۰۰ و اجرای قطعنامه ۴۲۵ (نصرالله، ۲۰۰۳)؛

- افشای اطلاعات درخصوص خصوصت آفرینی های عمدی میان فرقه های مذهبی و سیاسی در لبنان و تلاش مخالفان برای توسل به آمریکا و نهادهای بین المللی برای ضمانت در منازعات و واسطه قرار گرفتن میان فرقه ها (نصرالله، ۲۰۰۶)؛

- بیان اطلاع از همکاری برخی لبنانی ها در تصویب قطعنامه ۱۵۵۹ (نصرالله، ۲۰۰۹)؛
بیان اطلاع از تلاش های پشت پرده مقاومت و حزب الله برای جلوگیری از پایان جنگ سال ۲۰۰۰ و درخواست از اسرائیل برای خارج نشدن از جنوب لبنان تا حصول نابودی کامل حزب الله (نصرالله،

(۲۰۱۰)؛

- افشاری تلاش برای واداشتن حزب الله به گفتگو با اسرائیل و عدم خروج بدون شرط اسرائیل از جنوب لبنان (نصرالله، ۲۰۱۰)؛
- بیان اطلاع از گفتگوهای نمایندگان کشورهای عرب با دولت لبنان برای اطمینان از عدم وقوع جنگ میان حزب الله و اسرائیل (نصرالله، ۲۰۱۰)؛
- افشاری برگزاری نشست سفیر آمریکا (خانم کنیلی) با رئیس جمهور لبنان پیش از انتخاب وزرا با هدف کسب اطلاع از چگونگی انتخاب وزرا بهویژه وزیر کشور لبنان (نصرالله، ۲۰۱۱)؛
- افشاری تلاش‌های نیروهای سیاسی مخالف حزب الله برای تحریک مذهبی و طایفه‌ای در مناطق گوناگون لبنان به نفع حزب مظلوبشان در انتخابات (نصرالله، ۲۰۱۲)؛
- افشاری اطلاعات پشت پرده مخالفت معارضان سوری با گفتگوی سیاسی و مذاکره با دولت سوریه (نصرالله، ۲۰۱۳)؛
- بیان اطلاع از پشتیبانی‌های مالی، تسلیحاتی و لجستیکی عربستان و آمریکا از معارضان و تروریست‌های داعش (نصرالله، ۲۰۱۴)؛

۱-۲-۲. افشاری اطلاعات از فعالیت‌ها و قدرت حزب الله در برابر مخالفان

بررسی سخنرانی‌های سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در عید مقاومت طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نشان داده است که او با پنهان کردن یا به رخکشیدن اطلاعات درخصوص قدرت تسلیحاتی یا آمادگی نیروی انسانی حزب الله و مقاومت در برابر مخالفان، به تخریب اعتماد به نفس و وحشت‌آفرینی میان اردوگاه مخالفان پرداخته است؛ نصرالله این روش را اغلب در برابر اسرائیل (که در صدر مخالفان مقاومت و حزب الله و شخص دبیرکل آن قرار دارد) به کار گرفته است؛ از سوی دیگر، نشت این اطلاعات برای سایر مخالفان در حکم خبری برای نشان دادن برتری موقعیت حزب الله و مقاومت، باقی مانده است.

برای نمونه می‌توان به مواردی از جمله: تشریح چگونگی خروج نیروهای اسرائیل از جنوب لبنان (بدون هیچ قيد و شرط) و پیشنهاد به فلسطینی‌ها برای انجام عملیات استشهادی و بازپس‌گیری وطنشان (نصرالله، ۲۰۰۰)، تأکید بر عدم موازن راهبردی (استراتژیک) و تسلیحاتی میان دو اردوگاه حزب الله و اسرائیل (نصرالله، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳، ۲۰۱۲، ۲۰۰۶، ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸)، تأکید بر برتری قوای اخلاقی و

روحی نیروهای مقاومت اسلامی نسبت به نیروهای اسرائیل (نصرالله، ۲۰۰۳)، افشای اطلاع از تهدیدهای آمریکا و اسرائیل ضد سوریه و ایران و بعيدانستن حمله به این کشورها و در عین حال اعلام آمادگی حزب الله و مقاومت لبنان برای حضور در هر جنگ دیگر (نصرالله، ۲۰۰۸)، افشای ساخت و در اختیار داشتن سلاح‌های جدید و پیشرفته و رونمایی نکردن از آن تا هنگام نبرد با اسرائیل (نصرالله، ۲۰۱۰)، اعلام حضور فقط چند هزار زمانده حزب الله در نبرد ۲۰۰۰ (نصرالله، ۲۰۱۲)، تأکید بر عدم انفعال مقاومت در برابر هرگونه توهین و تجاوز نسبت به ملت‌های منطقه و وفاداران مقاومت در طول مرزهای بین‌المللی (نصرالله، ۲۰۱۴)، اعلام آمادگی کامل و برتری قدرت نیروهای مقاومت نسبت به هر زمان دیگر از نظر کیفی و کمی (نصرالله، ۲۰۱۵) و افشای تفاوت فاحش و کمبود تجهیزات مقاومت نسبت به اسرائیل در سال ۲۰۰۰ (نصرالله، ۲۰۱۸)، اشاره کرد.

صراحت نصرالله در نحوه گردش اطلاعات و تکرار تفوق نظامی، تسلیحانی و روانی نیروهای مقاومت بر نیروهای دشمن، علاوه بر ترساندن اسرائیل درباره جنگ با لبنان، موجب بازدارندگی سلاح مقاومت از وقوع یا برنامه‌ریزی برای جنگ شده است به طوری که با وجود اجرای رزمایش‌های منظم توسط جبهه داخلی اسرائیل، سران این کشور اعلام کرده‌اند که «ما خواهان جنگ نیستیم» و از سوی دیگر، مردم اسرائیل نیز به نیروهای خود، بی‌اعتماد شده، از مقاومت وحشت دارند.

۲. استفاده از مهارت سیاسی در تقابل با مخالفان

آنچه نای، مهارت سیاسی می‌نامد، توانایی استفاده از اجبار یا زور در برابر مخاطب یا دست‌کم چانه‌زنی برای حفظ موقعیت برتر است؛ حتی گاهی، رهبر به‌تهابی قادر نیست که این کار را انجام دهد اما گروهی را با خود همراهی کند و با بهره‌گیری از موقعیت گروه یا ائتلاف بزرگ‌تر تلاش می‌کند تا دیگران را به پذیرش خواسته خود مجبور کند. بررسی سخته‌انهای سید حسن نصرالله در سال روز آزادسازی جنوب لبنان در ۲۵ مه هر سال نشان‌داده است که او در مواجهه با مخالفان این مهارت را به کار گرفته است؛ بدین‌منظور، او در برابر دشمنان خارجی (اسرائیل و آمریکا) به توسل به زور توجه کرده و در برابر مخالفان داخلی، شیوه چانه‌زنی را برای حفظ موقعیت برتر در پیش‌گرفته است.

سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان برای تحمیل خواسته‌های مقاومت به اسرائیل (عدم تجاوز مجدد اسرائیل به خاک لبنان و کشورهای همسایه و نیز عدم پذیرش گفتگو و سازش با

اسرائیل توسط مقاومت)، «شکست‌ها و حجم خسارات این رژیم را در جنگ سال ۲۰۰۰ با لبنان، ۲۰۰۵ با فلسطین، ۲۰۰۶ با لبنان، ۲۰۰۸ با غزه و ۲۰۱۲ با غزه در سال‌های متعدد بر شمرده است (نصرالله، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳، ۲۰۰۶، ۲۰۱۰، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵)؛ ترس نیروهای اسرائیل از مرگ (نصرالله، ۲۰۰۳، ۲۰۰۶)، ناکارآمدی برگزاری رزمایش‌های متعدد در جبهه داخلی اسرائیل و تمسخر دولت این رژیم توسط مردمش (نصرالله، ۲۰۱۰) و فروپاشی راهبرد گورین مبنی بر فرار دائمی اعراب از نیروهای اسرائیل (نصرالله، ۲۰۱۱)» را به رخ رؤسای رژیم اسرائیل و ساکنان مناطق اشغالی فلسطین و نیز سایر مخالفان کشیده است تا بدین وسیله آنان را به دوری از نبرد با جبهه مقاومت و وحشت از شکست مجدد مجبور کند.

از سوی دیگر، نصرالله در برابر مخالفان لبنانی خود و مقاومت اسلامی، شیوه چانه‌زنی را برای حفظ موقعیت برتر و تحمیل خواسته‌های خود به ایشان در دستور کار قرارداده است. مطالعه سخنرانی‌های جشن آزادسازی جنوب لبنان در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نشان‌داده‌اند که موضوع اصلی و تکرارشونده برای چانه‌زنی با مخالفان داخلی، «سلاح مقاومت» و عدم تحويل یا کنارگذاشتن آن توسط حزب الله و مقاومت اسلامی است که نصرالله بارها به آن توجه کرده است؛ او در سخنرانی عید مقاومت طی سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۲، ۲۰۰۳، ۲۰۰۵، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ بر حفظ سلاح مقاومت، عدم استفاده از آن ضد مردم لبنان، عدم تحويل آن به دولت یا ارتش تا زمان تشکیل حکومتی مقتدر و دارای ارتش مجهر و متعهد به تقابل با اسرائیل و حفاظت از مرزهای لبنان تأکید کرده است.

ج- قدرت نرم سید حسن نصرالله در تقابل با مخالفان

طبق نظریات جوزف نای، قدرت نرم، نوعی از اعمال قدرت است که با سبک رهبری الهام‌بخش به طور تنگاتنگ ارتباط دارد؛ رهبران سیاسی و رهبران سازمانی از این نوع قدرت، چه در زمان جنگ و چه در زمان صلح استفاده می‌کنند و می‌تواند بر اساس جذابیت ارزشی یا توانایی طراحی و اجرای برنامه‌های سیاسی، بنیان نهاده شده باشد؛ از نظر او، داشتن قدرت نرم، با نفوذ بر افراد یا فقط متقدعاً کردن و تهییج آنها با سخن‌راندن مترادف نیست؛ بلکه جذب دیگران با به کارگیری منابع ملموس و غیر ملموس نیز هست (نای، ۱۳۸۶: ۱۱۰)؛ براین اساس، اعمال قدرت نرم بر دشمنان، برای سید حسن نصرالله، دیرکل حزب الله لبنان، شامل به کارگیری تمام ابزارهایی است که بتواند به واسطه آنها

دشمنانش را به سوی اهداف و ارزش‌های مطلوب حزب الله سوق دهد. مطالعه سخنرانی‌های جشن آزادسازی جنوب در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نشان داده است که این جهت‌دهی، هم بر مخالفان داخلی و هم بر مخالفان و دشمنان خارجی او اعمال شده است.

۱. بهره‌برداری از مهارت هوش احساسی

به نظر نای، هوش احساسی از دو مؤلفه تسلط بر خود و برقراری ارتباط با دیگران نشأت می‌گیرد که به رهبر گروه، امکان‌می‌دهد، علایق و ارزش‌های خود را به دیگران انتقال دهد تا بتواند آنها را به جانب خود مجدوب کند؛ بهره‌مندی از این مهارت، می‌تواند رهبر گروه را در مدیریت کاریزما خویش در محیط‌های متفاوت، مدرساند؛ به نظر نای، این ویژگی ممکن است ذاتی یا اکتسابی و تقویت شده باشد.

۱-۱. تسلط بر خود در تقابل با مخالفان

سید حسن نصرالله در تقابل با مخالفان خود از کاربست مهارت هوش احساسی دریغ‌نورزیده است. او به کمک این ویژگی (که بحث بر سر اکتسابی یا ذاتی بودن آن در اینجا مطرح نیست) توانسته است با خلق کاریزما از خود، نزد مخالفان، هم بر نفوذ کلام خود بیفزاید هم دشمنانش را به واسطه این کاریزما به وحشت‌اندازد؛ بدین ترتیب، او توأم‌ان با بهره‌برداری از هوش احساسی خویش، کارایی مهارت سیاسی و سازمانی خود را در برابر مخالفان افزایش می‌دهد.

خلق کاریزما در نظر مخالفان سید حسن نصرالله، به واسطه عمل به وعده‌هایی که به طور علنی در سخنرانی‌هایش به مخالفان ارائه داده، صورت گرفته است؛ چه اینکه عواملی دیگر نیز ممکن است در افزایش آن، دخیل باشند اما از آنجاکه پی ارتباط مستقیم نصرالله با دشمنان، به طور صرف، سخنان اوست، در این پژوهش نیز، به خلق کاریزما در سخنرانی‌ها توجه شده است.

مطالعه سخنرانی دیرکل حزب الله لبنان در جشن آزادسازی جنوب لبنان در سال ۲۰۰۰ نشان داده است که او از همان اولین سال پیروزی به خلق کاریزما پرداخته است؛ نصرالله در این جشن به سخنان /یهود باراک مبنی بر اینکه لبنانی‌ها باید عقب‌نشینی اسرائیل را به معنای صلح بینگارند، اشاره کرده و تهدیدها و هراس‌افکنی‌های او ضد لبنان پس از این گفته‌ها را یادآور شده و گفته است: «من در برابر خط و نشان و وعده‌هایش به شما و همه کسانی که این سخنان را می‌شنوند، می‌گوییم: برادران و خواهران، شیخ عبدالکریم عبید، ابو علی دیرانی، سمير قنطار و همه اسرای موجود در

زندان‌های اسرائیل ان شاء الله بهزودی، نزد شما بازخواهدگشت. مزارع شیعاً ان شاء الله بهزودی به لبنان بازخواهدگشت. باراک و دولت باراک، گزینه‌ای دیگر ندارند» (نصرالله، ۲۰۰۰).

سید حسن نصرالله چهار سال بعد با عملی شدن این وعده، قدرت خود را به رخ مخالفان کشید و کاریزماتی خویش را نزد مخالفان افزایش داد؛ او حتی در پایان این سخنرانی، برای تبریک پیروزی به هودارانش گفته‌است: «این پیروزی که تمام امت را در آستانه مرحله پیروزی‌های پیش رو و اسرائیل را در آستانه مرحله شکست‌های آینده قرارداد، بر لبنانیان، عرب، مسلمانان، مسیحیان و همه مظلومان عالم ... مبارک باشد» (نصرالله، ۲۰۰۰)؛ بدین ترتیب، او بار دیگر با پیش‌بینی شکست‌های اسرائیل در آینده و پیروزی‌های لبنان در روزهای بعد و تحقق این پیش‌بینی‌ها، کاریزماتی وحشت‌آفرین خود را نزد مخالفان تأیید کرده است.

او از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰، بارها آزادی اسرای لبنانی را وعده‌داده و از بسیاری از آنها نامبرده است؛ در طول این مدت، سه مرتبه، عملیات تبادل اسرا انجام شده و وعده‌های او تحقق یافته‌است؛ این موضوع بازهم بر هیمنه کاریزماتیک نصرالله در نظر سربازان ارتش اسرائیل افزوده است.

نصرالله در سال ۲۰۱۰ با استناد به سخنان نتانیاهو، وجود ترس از کاریزماتی خود و مقاومت را برای دشمنانش به رخ کشیده است. او به تعداد رزمایش‌های برگزارشده در جبهه داخلی اسرائیل پس از جنگ ۳۳ روزه با لبنان اشاره کرده و اذعان کرده است که اسرائیل به دلیل قرارداشتن در وضعیت ترس و اضطراب عمومی، مجبور است، این رزمایش‌ها را برای یافتن نقاط ضعف خود تکرار کند؛ در حقیقت با وجود اینکه تلاش‌می‌کنند به جهانیان نشان‌دهند که هنوز در موضع قدرت هستند، ترس خود را به همگان نشان‌داده‌اند؛ او مبنای این سخن خود را گفته‌های سران اسرائیل و نتانیاهو مبنی بر دوری جستن از جنگ و طلب آرامش در مراتزهای شمالی فلسطین اشغالی قرارداده و تأکید کرده است: «نتانیاهو همیشه در سخنانش طوری حرف‌می‌زند که انگار او همیشه پیروز است ... البته این حرف‌ها را فقط به این خاطر بهزبان می‌آورد که به مردم اسرائیل اطمینان دهد، ما هنوز قوی هستیم و ترس را از وجود آنها بزداید طوری که گاهی اوقات، بسیاری از مردم اسرائیل به حرف‌های او می‌خندند ...؛ اسرائیل، خودش دیگر حاضر به این جنگ نیست، حاضر به این آبروریزی نیست و خودش مطمئن است و می‌داند که اگر به جنگ وارد شود، دوباره سرشکسته از جنگ خارج خواهد شد» (نصرالله، ۲۰۱۰)؛ او با این طرز خطاب قراردادن اسرائیل و نتانیاهو علاوه‌بر تحریر او و کشورش، کاریزماتی شخصیت خود را نزد افکار عمومی اسرائیل افزایش داده است.

۱-۲. برقراری ارتباط با مخالفان

منظور از توانایی برقراری ارتباط با مخالفان، خطاب قراردادن آنهاست به گونه‌ای که خود را به طور مستقیم یا غیرمستقیم، مخاطب سخن سید حسن نصرالله بدانند و سخنان او را پیگیری کنند یا چهره ایشان را نزد هوادارانشان تخریب کنند.

برای نمونه، نصرالله در اولین سخنرانی عید مقاومت در ۲۵ مه ۲۰۰۰ به آنتوان لحد اشاره کرد و اقرار او، مبنی بر خیانت اسرائیل در رهایش ارتتشش در صحنه نبرد توسط اسرائیل با وجود ۲۵ سال خدمت به اسرائیل را گواهی برای خیانت آنسوان لحد به مردم لبنان و نیز تخریب چهره او قرارداده است (نصرالله، ۲۰۰۰).

دیگر حزب الله لبنان در سخنرانی خود در عید مقاومت ۲۰۰۶، بر دلایل برگزاری جشن در شهر صور، بسیار تأکید کرد و از جمله به عملیات احمد قصیر در این شهر اشاره کرده، سپس حضور شارون در این منطقه و اشک‌های او بر مردگان را یادآوری کرده است؛ نصرالله با این کار، چهره شارون و سایر فرماندهان ارتش اسرائیل را در نظر ساکنان سرزمین‌های اشغالی (به دلیل کشته شدن حدود صد افسر و سرباز به اعتراف اسرائیل) تخریب کرده و ۱۹۸۲ را سرآغاز طرح شکست اسرائیل بزرگ و رسیدن به ۲۵ مه ۲۰۰۰ اعلام کرده است (نصرالله، ۲۰۰۶).

سید حسن نصرالله در جشن آزادسازی جنوب که در سال ۲۰۱۰ برگزار شده به تخریب چهره ژنرال اشکنازی، /یهود باراک و نتانیاهو پرداخته است؛ او شکست اشکنازی را در سال ۲۰۰۰ یادآوری کرده است؛ /یهود باراک را «هالو» خطاب کرد که تصمیم گرفت از لبنان عقب‌نشینی کند و نتانیاهو را «ترسو» یی خواند که حتی توان نداشته است، برای عقب‌نشینی هم تصمیم گیری کند؛ او بدین طریق به طور مستقیم اشغالگران را خطاب قرارداده و ضمن برقراری ارتباط با آنها تحقیرشان کرده است (نصرالله، ۲۰۱۰).

دیگر حزب الله لبنان در سخنرانی خود در عید مقاومت ۲۰۱۱ به سخنان شامیر و نتانیاهو درباره افول قدرت اسرائیل در منطقه اشاره کرده و عظمت پیروزی سال ۲۰۰۰ را به لبنانیان نشان داده است. نصرالله تصریح کرده است که «اسحاق شامیر گفت: اسرائیل پس از عقب‌نشینی از لبنان مانند اسرائیل پیش از عقب‌نشینی نیست؛ او منظورش فقط در لبنان نیست بلکه منظورش اسرائیل و قدرت و هیبت او در منطقه است که مقاومت، آن را سرنگون کرد...؛ شامیر می‌گوید اگر رئیس گورین، زنده شود، خواهد دید که راهبرد (استراتژی) اسرائیل سقوط کرده چون اساس فکر گورین، غلبه و سلطه فکری بر

عرب‌هاست ... ولی می‌بینیم که در سال ۲۰۰۰، سربازان اسرائیل فرار کردند و اسرائیل شکست خورد» (نصرالله، ۲۰۱۱)؛ او سپس به سخنان نتانیاهو در لابی ایپک (دو روز پیش از سخنرانی نصرالله در این جشن) اشاره کرده که گفته است: «مسیر تاریخ اسرائیل از زمانی که از لبنان عقب‌نشینی کرد، تغییر کرده است و اسرائیل، دیگر مانند سابق در نگاه عرب‌ها کشوری قوی نیست» (نصرالله، ۲۰۱۱) و سخنان اوی برای مظلوم‌نمایی در برابر ایران و سوریه و موشک‌های ایشان را نشان‌دهنده ترس او اعلام کرده است؛ نصرالله با این کار، دوباره چهره مسئولان اسرائیل را در نظر ساکنان مناطق فلسطین اشغالی و سایر شنوندگان سخنانش تحقیر و تخریب کرده است.

سید حسن نصرالله در یازدهمین سالروز آزادسازی جنوب در ۲۵ مه ۲۰۱۲، باری دیگر به عملیات استشهادی /حمد قصیر در شهر صور، اشاره و تصاویر منتشر شده از شارون را یادآوری کرد که «او با چهره‌ای نامید و درمانده بر خرابه‌های ساختمان و لاشه مردگان، حاضر شده، اشک‌می‌ریخته است؛ او همچنین به عقب‌نشینی اسرائیل از لبنان و رها کردن ارتش آنتوان لحد بدون اطلاع ایشان اشاره کرد و لبنانیانی را که با اسرائیل همکاری می‌کردند، به طور مستقیم خطاب قرارداد و به آنان یادآوری کرد، اسرائیلی که برایش کارمی کردند، به «کشته شدن، یتیم شدن فرزندان و بیوه شدن زنان ایشان» اهمیت نمی‌دهد؛ نصرالله در این روز به سخنان /سحاق شامیر در سال ۲۰۰۰ اشاره کرده که گفته بود: (فکرش را هم نمی‌کرم، روزی را ببینم که حکومت و ارتش اسرائیل که دشمنان و دوستان ما ... آن را ارتش شکست ناپذیر می‌دانستند، در مقابل طرفی عربی، مجبور به فرار شود» (نصرالله، ۲۰۱۲)؛ او با این کار، اول اینکه در طول سخنرانی خود به تناوب به برقراری ارتباط مستقیم با دشمنانش پرداخته و دوم اینکه چهره افراد مسئول در اسرائیل را در نظر هوادارنشان و نیز سایر شنوندگان سخنانش تخریب کرده است.

۲. بهره‌برداری از مهارت ارتباطات در تقابل با مخالفان

منظور جوزف نای از مهارت «ارتباطات»، توانایی برقراری ارتباط مؤثر با دیگران چه با استفاده از کلام و چه غیر آن است. نحوه سخنوری، رفتار بدن، به کار گرفتن نمادها و بهره‌برداری از فضاهای خاص، نمونه‌هایی از روش‌های برقراری ارتباط مؤثر با مخاطبان هستند.

از آنجاکه نمونه این پژوهش، متن سخنرانی‌های سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در جشن سالانه آزادسازی جنوب، طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ است، رفتار بدن و لحن او

بررسی نشده است و در این بخش، به طور صرف به استفاده نصرالله از نمادها و نحوه ایراد سخنرانی و توان برقراری ارتباط با مخالفان پرداخته شده است.

۱-۲. برقراری ارتباط مؤثر (کلامی و غیر کلامی) با دشمنان

به نظر نای، بخشی دیگر از توانایی برقراری ارتباط مؤثر با دیگران، به استفاده از عوامل غیر کلامی، مانند زبان بدن، نگاه، فضای سخن و نمادهای استفاده شده در هنگام سخنرانی، مربوط است. دیگر کل حزب الله لبنان از این روش نیز برای افزایش اثرگذاری سخن و نشان دادن نفوذ کلام خود در دشمنان، بی بهره نبوده است؛ از آنجاکه نمونه پژوهش حاضر، متن سخنرانی های سید حسن نصرالله در جشن آزادسازی جنوب لبنان در ۲۵ مه سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ است، نوع بهره برداری او از زبان بدن و لحن و آهنگ سخن در این جشن ها، در این پژوهش مطالعه نشده است؛ اما با توجه به امکان مشاهده تصاویر برخی از سخنرانی ها و نیز تعدد مکان های برگزاری جشن آزادسازی جنوب لبنان در ۲۵ آیار هر سال، درباره نمادها و مکان های این جشن ها بحث شده است.

انتخاب مکان برگزاری عید مقاومت در ۲۵ مه سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸، یکی از نمادهایی است که دیگر کل حزب الله لبنان در مقابل با مخاطب هودار، به آن تأکید کرده است اما این موضوع برای مخاطب دشمن نیز، پیام هایی به دنبال دارد. بررسی مکان های برگزاری جشن آزادسازی نشان داده است که این جشن در سال های متعدد به طور تقریبی در کل نواحی آزاد شده و هم مرز با اسرائیل برگزار شده است؛ بنت جیل در سال ۲۰۰۰، منطقه الصفیر در ۲۰۰۲، شهر بعلبک در بقاع ۲۰۰۳، بنت جیل جنوبی در ۲۰۰۵، صور در سال ۲۰۰۶، بنت جیل در ضاحیه جنوبی ۲۰۰۸، بعلبک در بقاع ۲۰۰۹، بقاع (مقام حضرت شیعیت علیه السلام) ۲۰۱۱، بقاع غربی ۲۰۱۳، نبطیه در ۲۰۱۵، بقاع (مقبره نبی شیعیت علیه السلام) ۲۰۱۶ و شهر هرمل ۲۰۱۷ از جمله مکان های برگزاری عید مقاومت، طی سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ هستند که روی نقشه لبنان، در طول مرز اسرائیل با لبنان و سوریه حرکت کرده است؛ به طوری که می توان گفت: در طول این مدت، جشن آزادسازی در کل مناطق اشغالی (سابق) برگزار شده است؛ این جابه جایی مکانی جشن ها، برای مخالفان سید حسن نصرالله و به ویژه اسرائیل، امری تحفیر آمیز است چرا که در درجه اول، یادآور شکست سنگین در این مناطق و عقب نشینی فرار گونه از آنهاست و در درجه دوم، تسليط حزب الله و نفوذ آن در این مناطق را به رخ اسرائیل می کشد.

۲. بهره‌برداری از مهارت چشم‌انداز در تقابل با مخالفان

منظور از «چشم‌انداز»، مهارت نشان‌دادن تصویری از واقع است که برای مخاطبان، الهام‌بخش است یا به اندیشه و ارزش‌های مدنظر رهبر معنامی بخشد. او می‌تواند به کمک چشم‌انداز، وضعیت موجود را به سمت تغییر هدایت کند. حدود و ابعاد چشم‌انداز یک رهبر، به نوع رهبری او (الهام‌بخشی یا تراکنشی) بستگی دارد و ممکن است، دور یا نزدیک باشد.

سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در تقابل با مخالفان، همواره تلاش کرده است از تصویرسازی منفی با هدف برتری القای اندیشه‌ها و ارزش‌های خود به دشمن بهره‌بردار؛ او این کار را با تخریب تصویرسازی‌های دشمن در جامعه عرب، لبنان یا جامعه هدف دشمن انجام‌داده استغ همچنین با تکرار این روش و دستیابی به این تصاویر، کاریزماتی خود را در نظر مخالفان افزایش داده، ترس آنها را از این تصویرسازی به ترسی واقعی تبدیل کرده است.

برای نمونه، اسرائیل در طول سالیان اشغال سرزمین‌های فلسطین و لبنان تلاش کرده است، شکست ناپذیری خود را نزد جامعه عرب به اثبات برساند و با القای حتمی بودن شکست، از بروز جنگ اعراب با اسرائیل جلوگیری کند اما پس از تحمیل شکست در ۲۵ مه ۲۰۰۰، و خروج پیش از زمان ارتش اسرائیل (۴۵ روز زودتر از زمان اعلام شده در توافق)، این هیمنه شکست.

سید حسن نصرالله در تمامی سخنرانی‌های آزادسازی جنوب لبنان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ بر شکسته شدن هیمنه اسرائیل بزرگ و آغاز دوران پیروزی‌ها بر اسرائیل تأکید کرده است. وقوع شکست اسرائیل در هریک از جنگ‌های پس از سال ۲۰۰۰ در مقابل لبنان و مقاومت (مانند جنگ ۳۳ روزه با لبنان، جنگ ۲۲ روزه با غزه، جنگ ۸ روزه با غزه و...)، صحت تصویرسازی‌های سید حسن نصرالله را درباره افول قدرت و زوال ارتش اسرائیل تأیید کرده و این امر، حتی پذیرش پیش‌بینی‌های او را در جامعه مخالفان و تحقیر و تمسخر رهبران اسرائیل توسط ساکنان سرزمین‌های فلسطین اشغالی و دوستانشان دربی داشته است.

از جمله عباراتی که سید حسن نصرالله برای تخریب تصویر اسرائیل بزرگ در طول این سال‌ها به کاربرده است، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- «این پیروزی...، اسرائیل را در آستانه مرحله شکست‌های آینده قرارداد...؛ از تهدید و خط‌ونشان‌های اسرائیل نترسید؛ امروز آنها هستند که در طول این مرزها و نوار هر اسانند.... اگر اسرائیل به مرزهای لبنان تجاوز کند، هزینه‌هایی سنگین پرداخت خواهد کرد» (نصرالله، ۲۰۰۰).

- «امروز ... هیچ جایی برای شکست در لبنان و فلسطین و در این منطقه در برابر دشمن صهیونیست وجود ندارد» (نصرالله، ۲۰۰۳).
- «در چنین روزی، اسرائیل بزرگ سقوط کرد و در مدتی کوتاه پس از آن، اسرائیل عظمت خود را ازدست داد» (نصرالله، ۲۰۰۶).
- «هدف جنگ تابستان سال ۲۰۰۶ از میان بردن مقاومت و زمینه مردمی آن بوده است ... پس از این جنگ، اسرائیل به شکست خود اعتراف و تلاش کرد که نقایص خویش را بر طرف کند» (نصرالله، ۲۰۰۹).
- «اسرائیل آن در وضعی خطرناک قرار دارد و آینده‌ای خوب نخواهد داشت و البته ما به این آینده به طور کامل ایمان داریم و می‌دانیم که آینده اسرائیل، نابودی است» (نصرالله، ۲۰۱۰).
- «دیگر زمان خوف و ترس از اسرائیل تمام شد ... و می‌گوییم خانه اسرائیل همان‌طور که در قرآن آمده است، از خانه عنکبوت سست‌تر است» (نصرالله، ۲۰۱۱).
- «اسرائیل بزرگ به پایان رسید، دوران مرزهای متنهی به رودها تمام شد، به دیوارهای مرزی پناهندۀ شده‌اند و دیوارها نیز از وجود آنان ... محافظت نخواهد کرد» (نصرالله، ۲۰۱۲).
- «به‌هیچ وجه از این دشمن نترسید؛ این افسانه به تاریخ پیوست و به حکایت پیش از خواب کودکان ما تبدیل شد؛ این دشمن، دیگر جرئت و رود ندارد و خود هم می‌داند که جرئت و رود ندارد» (نصرالله، ۲۰۱۴).
- «در چنین روزهایی باید ... آن برده را یادآوری کنیم و به ... تبدیل ارتش شکست‌ناپذیر به لشکر شکست خورده که با خواری از جنوب لبنان گریخت بپردازیم» (نصرالله، ۲۰۱۶).
- «همه چیز به پایان رسید، در دشمن، حالت وحشت و عدم اعتماد به ارتش و ملتش به وجود آمد و دیگر توان تحمل کردن را ندارد» (نصرالله، ۲۰۱۸).

۳. بهره‌برداری از مهارت هوش محیطی

جوزف نای، مهارت هوش محیطی را مهارتی جامع و شامل تمامی مهارت‌های لازم برای رهبران، مضاف بر داشتن درک شرایط مخاطبان می‌داند؛ «شناخت شرایط اثرگذاری بر مخاطب، خلق فرصت (شانس) اثرگذاری و تطبیق سبک رهبری با شرایط محیطی»، سه بعد عملیاتی هوش محیطی از نظر نای هستند؛ سید حسن نصرالله نیز از این مهارت، بی‌بهره نیست؛ چه اینکه بارزترین خصوصیت او،

داشتن این ویژگی به طور کامل ملموس و شاخص است.

مطالعه سخنرانی‌های سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب الله لبنان در جشن آزادسازی جنوب لبنان در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ نشان‌داده است که او در تقابل با مخالفان از هوش محیطی خود به طور مستمر استفاده کرده است؛ او با شناختی که از محیط مخالفان و اتفاق‌های جاری در منطقه و مرتبط با دشمنانش داشته، توان اثرگذاری خود بر محیط را ۱- در توصیف واقعی وضعیت منطقه در هر سال؛ ۲- در ارائه تحلیل از وضعیت با استفاده از اطلاعات پنهان و آشکار و ۳- در پیش‌بینی آینده واقعه مورد بحث در هر سال نشان‌داده است؛ اینکه پیش‌بینی‌های او در موضوع‌های مختلف مرتبط با مخالفان به حقیقت پیوسته، باعث شده است تا علاوه بر کاریزمای دهشت‌آفرین در میان مخالفان، سخنان او به دقت از سوی مخالفان رصد شده، جدی گرفته شوند؛ این موضوعی است که نصرالله نیز بارها به آن اشاره کرده و توجه مخالفان به حقیقت سخنانش را به سایر مخاطبان (هواداران و بی‌طرفها و مخالفان داخلی) گوشزد کرده است.

از سوی دیگر، سخنرانی‌های دبیرکل حزب الله لبنان در عید مقاومت هرسال نشان‌داده‌اند که او با انتخاب موضوع بحث و تکرار آن (در صورت تداوم موضوع) و مناسب با اندازه اهمیت آن، توان خود را در خلق فرصت اثرگذاری و تطبیق سبک رهبری‌اش مناسب با شرایط محیطی به رخکشیده است.

نصرالله از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۰ که ترور رفیق حریری در آن سال واقع شده، موضوع سخنان خود خطاب به مخالفان را در جشن آزادسازی جنوب لبنان در هریک از این سال‌ها، به ثبت پیروزی، القای آغاز دوره شکست‌های دائمی به اسرائیل و پاسخ به شباهات درخصوص عملکرد حزب الله و مقاومت در آزادسازی جنوب و جداسازی وظایف دولت از حزب الله اختصاص داده است.

او از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱، بیشترین تمرکز خود را در سخنرانی‌های جشن آزادسازی در تقابل با مخالفان، نبه افشاء نقشه‌های پشت پرده برای تخریب مقاومت، اصرار بر شکست این فعالیت‌ها، تلاش برای انجام عملیات ضد جنگ روانی مخالفان (در تفرقه‌افکنی و استفاده از فضای طایفه‌ای و حزبی لبنان) و وحدت‌آفرینی برای به سامان‌رسیدن وضعیت اختلاف‌های داخلی به‌ویژه بر سر انتخابات و تشکیل دولت‌ها» اختصاص داده است.

نصرالله از سال ۲۰۱۲ و پس از ظهور داعش در سوریه و عراق و انتشار آن در سایر کشورها (با اعلام بیعت در مناطق مختلف) تا سال ۲۰۱۸ کوشیده است که خطر جدی و بزرگ این گروه را (در

راستای اهداف منطقه‌ای آمریکا برای حمایت از اسرائیل) نشان دهد؛ بنابراین افشای نقشه‌های راهبردی جاری در منطقه، دسیسه‌های مقطوعی و نیز تلاش برای افشای تفرقه‌افکنی‌های دشمنان کشورهای عرب و اسلامی را در دستور کار خود قرارداده است.

آشکارشدن نقشه‌هایی که او پیش از دیگران به وجود آنها اشاره کرده و نیز تحقیق پیش‌بینی‌هایش در محکوم به شکست بودن آنها، به ویژه پیش‌بینی شکست قطعی اسرائیل و مولود جدید منطقه، یعنی داعش در برابر مقاومت، علاوه بر نمایش هوش محیطی، کاریزماتی او را نزد مخالفان، بسیار افزایش داده است.

نتیجه‌گیری

مقاله حاضر در پاسخ به این پرسش که «نقش سید حسن نصرالله در به کارگیری قدرت هوشمند حزب الله لبنان در مواجهه با مخالفان چگونه بوده است؟» نگاشته شده است؛ بدین منظور، اعمال قدرت سخت و نرم نصرالله در مواجهه با مخالفان در سخنرانی‌های سالروز آزادسازی جنوب لبنان در سال-های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ مطالعه شد. تطبیق روش‌های اعمال قدرت با نظریه نای نشان داد که نصرالله در این سخنرانی‌ها: ۱- از تلفیقی از هر دو قدرت سخت و نرم برای مواجهه با مخالفان استفاده کرده است؛ ۲- بیشترین نوع قدرت به کارگرفته شده توسط او در برابر مخالفان و دشمنان، قدرت سخت با کاربست سبک رهبری تراکنشی بوده، در صورت اعمال قدرت نرم، روش‌هایی ضدالهای بخش را در تقابل با ایشان به کارگرفته است؛ بدین معنا که حتی روش‌های اعمال قدرت نرم استفاده شده او در مواجهه با مخالفان، اغلب در جهت تخریب، ترساندن و شکستن هیمنه ایشان در نظر نیروهایشان و نیز سایر مخاطبان بوده‌اند.

یافته‌های این مقاله نشان داده‌اند که سید حسن نصرالله برای اعمال قدرت سخت خود، دو مهارت سازمانی و سیاسی را به کارگرفته است؛ او مهارت سازمانی خویش را از طریق اعلام مواضع حزب الله لبنان در مواجهه با مخالفان و جداسازی وظایف ایشان از وظایف حکومتی و نیز کنترل و مدیریت خود بر ساختار سازمانی حزب الله به مخالفان نشان داده است و همچنین با افشای اطلاعات رو به درون و رو به بیرون برای ترساندن مخالفان و نیروهایشان، تسلط خود را بر گردش اطلاعات آشکار کرده است.

دیگر کل حزب الله لبنان برای نمایش مهارت سیاسی خود در تقابل با مخالفان، توان اعمال زور بر

ایشان را با یادآوری و تکرار متناوب شکست‌های ایشان اعمال کرده است تا بدین‌وسیله از اقدام عملی مجدد ازسوی دشمنان یا بروز درگیری نظامی جدید از جانب اسرائیل جلوگیری کند و ازسوی دیگر، او برای حفظ موقعیت برتر خود در برابر مخالفان داخلی و خارجی، از اولین روز جشن آزادسازی جنوب لبنان در سال ۲۰۰۰ به چانه‌زنی بر سر سلاح مقاومت و بر شمردن دلایل کنارنگذاشتن آن پرداخته است.

سید حسن نصرالله برای اعمال قدرت نرم خود در مقابل با مخالفان، مهارت‌های هوش احساسی، ارتباطات و چشم‌انداز را به کار گرفته اما روش‌های انتخابی او در اعمال این وجه از قدرتش در برابر مخالفان، ضد الهام‌بخش بوده‌اند. تخریب تصاویر ذهنی دشمنان و مخالفان داخلی، انتخاب مکان‌های برگزاری جشن در نوار مرزی برای به رخ کشیدن شکست به دشمنان و مخالفان، تخریب چشم‌انداز-های دشمن (اسرائیل) در شکست ناپذیری و به تصویر کشیدن آینده‌ای سیاه و تؤام با ترس از شکست دائمی برای دشمنان لبنان، از جمله این روش‌ها بوده‌اند.

نصرالله با شناخت دقیق از تاریخچه سیاسی و اجتماع مخالفان و اتفاقات جاری در منطقه، هوش محیطی خود را به نمایش گذاشته و توان اثرگذاری خود بر محیط را اولاً در توصیف واقعی وضعیت منطقه در هر سال، ثانیاً در ارائه تحلیل از وضعیت با استفاده از اطلاعات پنهان و آشکار و ثالثاً در پیش‌بینی آینده‌ی واقعه‌ی مورد بحث در هر سال، نشان داده است. تحقق پیش‌بینی‌های او در رابطه با مخالفان، باعث افزایش کاریزمای دهشت‌آفرین او در میان مخالفان و رصد جدی سخنان او ازسوی مخالفان شده است.

وی همچنین با انتخاب دقیق موضوع بحث در هر عید مقاومت و تکرار آن (در صورت تداوم موضوع)، متناسب با اندازه اهمیت آن، توان خود را در خلق فرصت (شانس) اثرگذاری و تطبیق سبک رهبری اش متناسب با شرایط محیطی به رخ کشیده است.

منابع

۱. منابع فارسی

- برزگر، کیهان (۱۳۸۹)؛ «جوزف نای و قدرت هوشمند آمریکا (مصاحبه اختصاصی با نای)»، پژوهشنامه سیاست خارجی؛ ش ۲۴، ص ۸۳ تا ۹۲.

- بیدقی قره باغ، آزیتا (۱۳۹۱)؛ رهبری انقلابی سید حسن نصرالله؛ رهبر جنبش حزب الله لبنان، پایان نامه کارشناسی ارشد؛ دانشگاه شاهد.
- جعفر پور کلوری، راشد (۱۳۹۰)؛ آزادترین مرد جهان؛ بررسی زندگی مبارز محظوظ و قهرمان عرب، سید حسن نصرالله؛ ج ۲، مرکز استناد انقلاب اسلامی.
- قاسم، نعیم (۱۳۹۳)؛ «مصاحبه اختصاصی با شیخ نعیم قاسم قائم مقام دبیر کل حزب الله لبنان؛ جبهه عزت و مقاومت در مواجهه تمام عیار با آمریکا و اسرائیل قرار دارد»، نشریه فرهنگ اسلامی؛ ش ۱۳، ص ۲۷ تا ۴۶.
- نای، جوزف (۱۳۸۲)؛ «قدرت نرم»، نشریه راهبرد؛ ترجمه محمد حسینی مقدم؛ ش ۲۹، ص ۳۶۳ تا ۳۸۰.
- نای، جوزف (۱۳۸۶)؛ «منافع قدرت نرم»، فصلنامه مطالعات بسیج؛ ترجمه ناصر بلیغ؛ سال دهم، ش ۳۶، ص ۱۰۷ تا ۱۱۶.
- شوستری زاده؛ تهران: مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین المللی ابرار معاصر.

۲. منابع انگلیسی

- Nye, Joseph (1990) 1, Bound to lead: The Changing Nature of American Power, Basic Books, New York
- ----- (1990) 2, "The Misleading Meta Phor of Decline", Atlantic Monthly, March.
- ----- (2004), Soft Power: The Means to Success in World Politics, the University of Michigan, Digitalized 23oct 2008.

۳- منابع الکترونیکی

- نصرالله، سید حسن (۲۰۰۰)؛ «بیانات سید حسن نصرالله در جشن مقاومت و آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۲۹ خرداد ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:
<http://www.moqawama.ir/?speech=790306>
- (۲۰۰۲)؛ «كلمة السيد نصر الله في عيد المقاومة والتحرير»، العلاقات الاسلامية حزب الله لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۷ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:-
<https://mediarelations-lb.org/article.php?id=1054&cid=144#.Wy7aNKczbDc>
- (۲۰۰۳)؛ «كلمة الأمين العام لحزب الله في الاحتفال الشعبي بمناسبة الذكرى الثالثة لانتصار المقاومة والتحرير»، موقع المقاومه الاسلاميه فى لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:
<https://www.moqawama.org/essaydetails.php?eid=2062&cid=141>
- (۲۰۰۵)؛ «النص الكامل لكلمة الأمين العام لحزب الله في الذكرى السنوية الخامسة لعيد المقاومة والتحرير»، موقع المقاومه الاسلاميه فى لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:
<https://www.moqawama.org/essaydetails.php?eid=2095&cid=141>
- (۲۰۰۶)؛ «كلمة الأمين العام لحزب الله السيد حسن نصر الله في العيد السادس للمقاومة والتحرير»، موقع المقاومه الاسلاميه فى لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:
<https://www.moqawama.org/essaydetails.php?eid=2130&cid=141>
- (۲۰۰۸)، «كلمة السيد نصر الله في عيد المقاومة والتحرير»، العلاقات الاسلامية حزب الله لبنان، ۲۵ مه، [دسترسی ۷ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:
<https://mediarelations-lb.org/article.php?id=6374&cid=144#.Wy7es6czbDc>

(۱۳۸۸)؛ «بيانات سید حسن نصرالله در جشن مقاومت و آزادسازی جنوب لبنان» -

همشهری آنلاین؛ ۵ خرداد، [دسترسی ۲۶ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:

<http://hamshahrionline.ir/print/82430/world/westasia?model=WebUI.Models.DetailsViewModel> -

(۲۰۱۰)؛ «كلمه الأمين العام لحزب الله السيد حسن نصرالله في السنوية العاشرة

للتحرير»، موقع المقاومة الإسلامية في لبنان؛ ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک:

<https://www.moqawama.org/essaydetails.php?eid=16982&cid=141>

(۲۰۱۱)، «النص الكامل لكلمة الأمين العام لحزب الله سماحة السيد حسن نصرالله

في عيد المقاومة والتحرير»، موقع المقاومة الإسلامية في لبنان، ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]،

برگرفته از لینک:

<https://www.moqawama.org/essaydetails.php?eid=20819&cid=142>

(۱۳۹۱)، «سخنرانی سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان در عید مقاومت و

آزادسازی دوازدهمین سالگرد آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی لبنان، ۵ خرداد،

[دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <http://www.moqawama.ir/?speech=910305>

(۱۳۹۲)، «سخنرانی سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان، در عید مقاومت و

آزادسازی، سیزدهمین سالگرد آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی لبنان، ۵ خرداد،

[دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <http://moqawama.ir/?speech=920304>

(۱۳۹۳)، «سخنرانی سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان، در عید مقاومت و

آزادسازی، چهاردهمین سالگرد آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی Lebanon، ۵ خرداد،

[دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <http://www.moqawama.ir/?speech=930304>

(۱۳۹۴)، «سخنرانی سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان، در عید مقاومت و

آزادسازی، پانزدهمین سالگرد آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی Lebanon، ۵ خرداد،

[دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <http://www.moqawama.ir/?speech=940303>

- (۱۳۹۵)، «سخنرانی سید حسن نصرالله، دبیر کل حزب الله لبنان، در عید مقاومت و آزادسازی، شانزدهمین سالگرد آزادسازی جنوب لبنان»، پایگاه مقاومت اسلامی لبنان، ۵ خرداد، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <http://www.moqawama.ir/?speech=950305>

- (۲۰۱۷)، «كلمة السيد حسن نصرالله في احتفال عيد المقاومة والتحرير»، العلاقات الاسلامية حزب الله لبنان، ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <https://mediarelationslb.org/article.php?id=14645&cid=144#.Wy7l3aczbDc>

- (۲۰۱۸)، «كلمة الأمين العام لحزب الله سماحة السيد حسن نصرالله التي ألقاها عبر الشاشة لمناسبة عيد المقاومة والتحرير»، العلاقات الاسلامية حزب الله لبنان، ۲۵ مه، [دسترسی ۳ تیر ۱۳۹۷]، برگرفته از لینک: <https://mediarelations-lb.org/article.php?id=14875&cid=144#.Wy7mV6czbDc>